

Csillagdal 4.

Fehér Attila – Orbán Tamás

Vágytam rá, hogy lássam még,
hogymint is nevet az ég.
Elképzeltem álmaimban életem,
Sok évet már, egy perc most nekem is jár.

Tudtam, hogy megcsinálom egyszer,
Csak kapjak egy esélyt, mi rég már szívemben él.
Hangokkal szóttem át a csendet,
Mint színes, új ruhát, s álmod végére hazatalált.

Nézz rám, érted írtam minden hangom át.
Hallgasd hát, éld át a legendát, a holnapunk,
Mi a csillagokban állt, mind valóra vált!

Nézz rám, érted írtam minden hangom át.
Hallgasd hát, éld át a legendát, a holnapunk,
Mi a csillagokban állt, mind valóra vált!

Csak volnék már, ki lennék rég,
De kínoz ma is a kétség!
Mit kéne önmagamból adnom,
Hogymint bennem lásd, ki adhat valami mást!

Tudtam, hogy megcsinálom egyszer,
Csak kapjak egy esélyt, mi rég már szívemben él.
Hangokkal szóttem át a csendet,
Mint színes, új ruhát, és álmod végére hazatalált.

Nézz rám, érted írtam minden hangom át.
Hallgasd hát, éld át a legendát, a holnapunk,
Mi a csillagokban állt, mind valóra vált!

Nézz rám, érted írtam minden hangom át.
Hallgasd hát, éld át a legendát, a holnapunk,
Mi a csillagokban állt, mind valóra vált!

Az égen át egy dallam szállt,
Hívott engem, rám talált a boldogság.
Nem értem még mit kínál,
De engedem, hogy hulljon végére csillagpor rám!

Nézz rám, érted írtam minden hangom át.
Hallgasd hát, éld át a legendát, a holnapunk,
Mi a csillagokban állt, mind valóra vált!

Nézz rám, érted írtam minden hangom át.

**Hallgasd hát, éld át a legendát, a holnapunk,
Mi a csillagokban állt, mind valóra vált!**